

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [de](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

germană

Swipe to change

Costuri

Austria

Această pagină vă oferă informații privind costurile procedurilor judiciare în Austria.

Cadrul legislativ care reglementează onorariile profesilor juridice

Avocați

Ca regulă generală, Codul avocaților din Austria (*Rechtsanwaltsordnung*) prevede că onorariile plătite avocaților pentru serviciile prestate de aceștia pot fi stabilite de comun acord de către client și avocat.

Onorariile pot avea la bază un anumit tarif pe oră sau pot fi fixe. Onorariile fixe nu variază în funcție de volumul de muncă și de timpul alocat. Dacă nu se stabilește în mod explicit un onorariu, se presupune că s-a căzut de acord asupra unui nivel rezonabil de remunerare, pe baza scalei onorariilor prevăzute în Legea privind quantumul onorariilor avocaților (*Rechtsanwaltstarifgesetz*) sau în Criteriile generale privind onorariile avocaților (*Allgemeine Honorar-Kriterien für Rechtsanwälte*).

Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung – ZPO*) și Legea privind quantumul onorariilor avocaților prevăd că, în acțiunile civile, instanța trebuie să stabilească partea din costuri pe care partea căzută în pretenții trebuie să o ramburseze părții care are câștig de cauză. Costurile respective sunt calculate pe baza valorii creanței, precum și a duratei și naturii serviciilor prestate. Legea privind quantumul onorariilor avocaților este aplicabilă numai dacă acest lucru este stabilit de comun acord de către avocat și client.

În acțiunile penale, ca regulă generală, orice persoană care a angajat un avocat să o reprezinte (un inculpat, o parte care inițiază punerea sub acuzare privată sau o victimă care se constituie ca parte civilă în procesul penal) trebuie să suporte costurile aferente. Aceasta se aplică inclusiv atunci când avocatul apărării a fost numit din oficiu, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea de asistență juridică. Costurile diferă, de regulă, în funcție de tipul și structura instanței competente (de exemplu, instanță teritorială, instanță regională formată dintr-un singur judecător, instanță formată din judecători consultanți sau curte cu jurați).

Executori judecătorești

Remunerația primită de executorii judecătorești (*Gerichtsvollzieher*) pentru activitățile pe care aceștia le desfășoară este stabilită în Legea privind onorariile pentru acțiunile de executare (*Vollzugsgebührengesetz*). Principalele costuri constau într-un onorariu pentru acțiunile de executare (*Vollzugsgebühr*) pe care creditorul solicitant trebuie să-l plătească la depunerea cererii de executare, împreună cu un onorariu fix (*Pauschalgebühr*) stabilit în Legea privind taxele judiciare (*Gerichtsgbührengesetz – GGG*).

Onorariul pentru acțiunile de executare, perceput în temeiul [Secțiunii 2 din Legea privind onorariile pentru acțiunile de executare](#), face parte din costurile procedurilor de executare. Atunci când acordă cheltuieli de judecată, instanța poate dispune rambursarea de către debitor a costurilor respective în cazul în care creditorul solicită acest lucru.

Executorul judecătorec are, de asemenea, dreptul la remunerație pentru colectarea plăților. Aceasta poate fi dedusă din suma colectată ([Secțiunea 11 din Legea privind onorariile pentru acțiunile de executare](#)).

Costuri fixe

Costuri fixe în procedurile civile

Costuri fixe pentru părți în cadrul procedurilor civile

Taxele judiciare percepute pentru folosirea serviciilor instanțelor iau forma fie a unei taxe fixe (*Pauschalgebühr* sau *Festgebühr*), fie a unui procentaj din baza de evaluare (*Hundertsatzgebühr* sau *Tausendsatzgebühr*). Nivelul acestora depinde de natura cauzei și de valoarea creanței.

Etapa procedurilor civile în care trebuie plătite costuri fixe

Pentru procedurile civile în primă instanță, trebuie plătită o taxă judiciară fixă la depunerea cererii care declanșează începerea procedurilor. Taxa trebuie plătită o singură dată, indiferent dacă cererea conține una sau mai multe creanțe sau se referă la una sau mai multe persoane, și acoperă toate procedurile în primă instanță. Dacă măsurile reparatorii solicitate inițial sunt extinse pe parcursul procedurilor, este posibil ca, din momentul respectiv, să survină taxe suplimentare. Acestea trebuie plătite la depunerea pladoariilor scrise.

În cazul în care măsurile reparatorii solicitate sunt extinse în timpul ședinței de judecată, taxa suplimentară trebuie plătită în momentul în care este înregistrată extinderea cererii. În ceea ce privește procedurile civile în a doua sau a treia instanță, taxa trebuie achitată în momentul depunerii notificării căii de atac [secțiunea 2 articolul (1) din Legea privind taxele judiciare]. În mod excepțional, în procedurile necontencioase se plătește uneori o taxă pentru emiterea hotărârii (*Entscheidungsgebühr*) și nu o taxă pentru depunerea cererii (*Klagegebühr*).

Costuri fixe în procedurile penale

Costuri fixe pentru părți în cadrul procedurilor penale

Se plătește o taxă în temeiul punctului 13 din Legea privind taxele judiciare numai în cazul punerii sub acuzare privată.

Etapa procedurilor penale în care trebuie plătite costuri fixe

Costurile fixe trebuie plătite la începutul procedurilor.

Costuri fixe în procedurile constituționale

Costuri fixe pentru părți în cadrul procedurilor constituționale

În conformitate cu secțiunea 17a articolul (1) din Legea privind Curtea Constituțională (*Verfassungsgerichtshofgesetz – VfGG*), taxa este de 220 EUR.

Etapa procedurilor constituționale în care trebuie plătite costuri fixe

Costurile fixe trebuie plătite la începutul procedurilor.

Informații prealabile care trebuie furnizate de reprezentanții legali

Drepturile și obligațiile părților

În termeni generali, avocatul are obligația de a-și informa clientul despre modalitatea în care vor fi calculate onorariile și despre costurile la care acesta trebuie să se aștepte. Secțiunea 50 articolul (2) din Orientările privind exercitarea profesiei de avocat și controlul respectării obligațiilor avocaților (*Richtlinien für die Ausübung des Rechtsanwaltsberufs und für die Überwachung der Pflichten des Rechtsanwalts* – RL-BA) recomandă ca, atunci când primește indicații într-o cauză nouă, avocatul să își informeze clientul cu privire la modul în care va fi calculat onorariul și la dreptul său de a primi plăți intermediare.

Cu excepția cazului în care s-a convenit asupra unui onorariu fix, clientul are dreptul ca, la intervale de timp rezonabile, să solicite o situație intermediară a plăților ori un raport privind serviciile prestate sau, în cazul în care s-a convenit asupra unui onorariu pe bază orară, o situație privind numărul de ore petrecute pentru soluționarea litigiului.

La momentul contractării avocatului, ar trebui încheiat un acord care să prevadă data de începere a efectuării plăților și frecvența acestora.

Temeiul juridic al costurilor

Unde sunt disponibile informații privind temeiul juridic al costurilor în Austria?

Dispozițiile legale privind obligația de a suporta anumite costuri în procedurile civile contencioase (inclusiv în materie comercială) se regăsesc în secțiunile 40-55 din Codul de procedură civilă. Cauzele privind dreptul familiei, în special divorțul prin acordul soților atunci când există litigii privind custodia, dreptul de vizitare și pensia alimentară, sunt soluționate prin proceduri necontencioase. Procedurile necontencioase fac obiectul unor reglementări distincte privind obligația de a suporta costurile. Normele generale în materie sunt prevăzute în secțiunea 78 din Legea privind procedurile necontencioase (*Außerstreitgesetz* – AußStrG). Excepțiile de la respectivele norme generale se aplică, între altele, în procedurile referitoare la custodie și la dreptul de vizitare și în procedurile privind pensia alimentară pentru minori. Costurile în procedurile penale sunt reglementate de dispozițiile secțiunilor 380-395 din Codul de procedură penală (*Strafprozessordnung* – StPO).

O prezentare generală a onorariilor pe care le pot percepe avocații este oferită în broșura de informare online disponibilă pe site-ul [Baroului din Austria](#) (*Österreichischer Rechtsanwaltskammertag*). De asemenea, informații generale pot fi consultate pe site-ul [Serviciul de asistență pentru cetățeni](#), prin accesarea link-urilor „Leben in Österreich” > „Zivilrecht” > „Zivilverfahren” [Viața în Austria > Drept civil > Procedură civilă].

Informații generale privind taxele judiciare sunt disponibile în mod gratuit pe site-ul [Serviciul de asistență pentru cetățeni](#). Textele legilor (cum ar fi Legea privind taxele judiciare și normele privind cuantumul onorariilor) sunt disponibile gratuit prin [Sistemul de informații juridice al Republicii Austria](#) (*Rechtsinformationssystem des Bundes* – RIS) pe site-ul Cancelariei Federale a Austriei.

În ce limbi sunt disponibile informațiile cu privire la temeiul juridic al costurilor în Austria?

Informațiile sunt disponibile în limba germană.

Unde sunt disponibile informații privind medierea?

O listă cu mediatori (menținută de Ministerul Justiției) este disponibilă pentru publicul larg pe [o pagină de internet creată în acest scop](#).

În ceea ce privește justiția reparatorie în procedurile penale, informații privind medierea între inculpat și victimă sunt disponibile pe site-ul [NEUSTART](#) (inclusiv în limba engleză).

Unde sunt disponibile informații suplimentare privind costurile?

Informații disponibile online privind costurile judiciare

Puteți consulta informații cu caracter general despre sistemul judiciar din Austria, costurile judiciare și Ministerul Federal al Justiției pe [site-ul judiciar oficial al Austriei](#) și pe site-ul serviciului [HELP](#), care oferă informații generale, într-un format accesibil pentru cititori.

Site-ul [Sistemul de informații juridice al Republicii Austria](#) pune la dispoziție textele integrale ale următoarelor legi:

Legea privind taxele judiciare (*Gerichtsgebührengesetz* – GGG)

Legea privind dreptul la onorarii (*Gebührenanspruchsgesetz* – GebAG)

Codul avocaților (*Rechtsanwaltsordnung* – RAO)

Legea privind cuantumul onorariilor avocaților (*Rechtsanwaltstarifgesetz* – RATG)

Textul Criteriilor generale privind onorariile avocaților (*Allgemeine Honorar-Kriterien für Rechtsanwälte* – AHK) poate fi accesat prin intermediul portalului [Baroului din Austria](#).

Unde sunt disponibile informații cu privire la durata medie a diverselor proceduri?

Pentru acest tip de informații, contactați direct Ministerul Justiției din Austria.

Unde sunt disponibile informații cu privire la costurile totale medii aferente unei proceduri specifice?

Taxele judiciare care trebuie achitate pentru fiecare tip de procedură sunt prestabilite (prin Legea privind taxele judiciare). Acestea pot varia în cazul în care valoarea creanței crește sau scade.

Costurile care trebuie plătite părții care are câștig de cauză de către partea căzută în pretenții în procedurile civile (onorariile avocaților, onorariile experților, costurile de traducere) sunt stabilite de către instanță. Instanța acordă cheltuielile judecătorești pe baza Legii privind cuantumul onorariilor avocaților (pentru onorariile avocaților) și a Legii privind dreptul la onorarii (pentru onorariile experților și ale interpreților). Costurile respective sunt bazate în principal pe nivelul cheltuielilor implicate și pe numărul de ore alocat. Prin urmare, nu poate fi indicată dinainte o sumă specifică.

În principiu, onorariul plătit avocatului de către client poate fi convenit în mod liber între aceștia.

Taxa pe valoare adăugată

Unde sunt disponibile informații cu privire la taxa pe valoare adăugată? Care sunt valorile aplicabile?

Serviciile avocaților fac obiectul taxei pe valoare adăugată, care este de 20 % în Austria. Ca și alte cheltuieli, aceasta trebuie plătită avocatului separat, astfel cum se prevede în secțiunea 16 din Legea privind cuantumul onorariilor avocaților și în secțiunea 17 din Criteriile generale privind onorariile. Scala onorariilor prevăzută în Legea privind cuantumul onorariilor avocaților și în Criteriile generale privind onorariile nu include taxa pe valoare adăugată.

Asistență juridică

Pragul minim de venit aplicabil în domeniul justiției civile

Eligibilitatea pentru asistență juridică (*Verfahrenshilfe*) nu se bazează pe un prag minim de venit stabilit prin lege. În procedurile civile (și în cauzele comerciale), acordarea asistenței juridice este reglementată de Codul de procedură civilă. Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică, *mutatis mutandis*, în procedurile necontencioase. Deciziile de acordare a asistenței juridice sunt luate de instanța judecătorească care judecă litigiul în primă instanță.

Se acordă asistență juridică unei părți în cazul în care venitul acesteia, situația financiară și obligațiile de plată a unei pensii alimentare fac ca aceasta să nu își poată permite să plătească costul procedurilor judiciare fără ca acest lucru să-i afecteze grav resursele necesare (*notwendiger Unterhalt*) pentru menținerea unui nivel de trai modest. În plus, procedurile nu trebuie să fie evident neîntemeiate sau lipsite de șanse de reușită. Instanța hotărăște care dintre beneficiile menționate în continuare trebuie acordate în fiecare caz în parte.

În Austria, asistența juridică poate include:

scutirea temporară de la plata taxelor judiciare, a remunerației martorilor, a onorariilor experților și ale interpreților sau traducătorilor, a costurilor eventualelor anunțuri publice care trebuie efectuate, a costurilor unui curator și a oricăror cheltuieli efectuate de reprezentantul sau avocatul desemnat de către instanță;

reprezentarea de către un avocat.

În termen de trei ani de la încheierea procedurilor, unei părți care a beneficiat de asistență juridică i se poate solicita să plătească, integral sau parțial, pentru asistența acordată în cazul în care situația sa financiară s-a schimbat și partea are posibilitatea de a efectua plățile fără ca acest lucru să îi afecteze resursele necesare pentru subzistență.

Pragul minim de venit aplicabil în domeniul justiției penale pentru inculpați și victime

Nu există un prag financiar minim fix pentru a stabili dacă un inculpat sau o victimă se califică pentru asistență juridică. Plata unei alocații de întreținere mai mari decât venitul minim de subzistență și sub nivelul unei alocații adecvate reprezintă criteriile hotărâtoare.

Venitul minim de subzistență este recalculat permanent, iar versiunea cea mai recentă este publicată pe [site-ul judiciar oficial al Austriei](#).

Alte condiții pentru acordarea de asistență juridică victimelor

În cazul în care nu are dreptul la asistență judiciară (*Prozessbegleitung*) în conformitate cu secțiunea 66 articolul (2) din Codul de procedură penală, un reclamant parte civilă are dreptul să obțină asistență juridică (*Verfahrenshilfe*) dacă acesta nu își poate permite să fie reprezentat de un apărător fără ca acest lucru să-i afecteze resursele necesare pentru subzistență (a se vedea observațiile de mai sus privind resursele necesare) și reprezentarea acestuia de către un apărător este în interesul administrării justiției, în special, în interesul executării corespunzătoare a cererilor, în vederea evitării unor proceduri civile separate ulterioare.

Alte condiții pentru acordarea de asistență juridică inculpaților

Pe lângă condițiile financiare, asistența juridică trebuie să fie în interesul administrării justiției, în special, în interesul unei apărări adecvate.

Se consideră că desemnarea unui apărător este în orice caz în interesul administrării justiției atunci când

apărarea este obligatorie (*notwendige Verteidigung*) în conformitate cu secțiunea 61 articolul(1) din Codul de procedură penală (a se vedea mai jos), dacă inculpatul are deficiențe de vedere, de auz, de vorbire sau un alt handicap nu cunoaște suficient de bine limba utilizată de instanță;

în procedurile privind căile de atac;

atunci când cauza implică circumstanțe faptice și juridice complexe.

În cauzele în care apărarea este obligatorie, inculpatul trebuie să fie reprezentat de un avocat al apărării. Secțiunea 61 articolul (1) din Codul de procedură penală conține o listă exhaustivă a situațiilor în care apărarea este obligatorie:

pe perioada în care inculpatul este reținut în stare de arest înainte de proces;

pe parcursul procedurilor care implică reținerea într-o instituție pentru infractorii cu boli psihice;

într-un proces în vederea închiderii într-o instituție pentru infractorii care suferă de dependență și care au nevoie de reabilitare sau a închiderii într-o instituție pentru infractorii recidiviști periculoși;

într-un proces în fața unei instanțe regionale care este judecat de judecători consultanți sau de o curte cu jurați;

într-un proces în fața unei instanțe regionale care este judecat de un singur judecător, în cazul în care inculpatul este pasibil de o pedeapsă mai mare de trei ani de închisoare, cu excepția infracțiunii de furt calificat prevăzută la secțiunea 129 articolele (1)-(3) din Codul penal și de primire de bunuri furate prevăzută la secțiunea 164 articolul (4) din Codul penal;

într-o cale de atac împotriva hotărârii pronunțate de o instanță formată din judecători consultanți sau de o curte cu jurați;

pentru depunerea unei cereri de rejudecare și la orice ședință de judecată publică privind o astfel de cerere.

Proceduri judiciare gratuite

Pentru a proteja drepturile victimei în procedurile penale, asistența psiho-socială (*psychosoziale Prozessbegleitung*) sau asistența judiciară (*juristische Prozessbegleitung*) sunt disponibile în mod gratuit pentru victimele faptelor violente, ale amenințărilor periculoase sau ale infracțiunilor de natură sexuală, precum și pentru soțul/soția, partenerul de viață, o rudă de gradul întâi, fratele sau sora unei persoane al cărei deces este posibil să fi fost cauzat de o infracțiune, sau pentru alte rude care au fost martori la respectiva infracțiune penală. Asistența psiho-socială vizează pregătirea victimei pentru proceduri și pentru stresul emoțional cauzat de acestea. Asistența psiho-socială sau asistența judiciară sunt oferite de organizații pentru sprijinul victimelor contractate de Ministerul Justiției în temeiul secțiunii 66 articolul (2) din Codul de procedură penală.

În procedurile necontencioase nu se percep taxe pentru procedurile privind curatela (*Sachverwalter*), custodia și dreptul de vizitare. De asemenea, nu se percep taxe pentru procedurile desfășurate în temeiul Legii privind închiderea într-o instituție privativă de libertate (*Unterbringungsgesetz*) și al Legii privind internarea în instituții de îngrijire (*Heimaufenthaltsgesetz*). În cazul în care o parte în cadrul procedurilor are venituri scăzute sau o situație precară a bunurilor, asistența juridică poate fi acordată sub forma unei scutiri temporare de la taxele judiciare. Nivelul scutirii acordate depinde de cererea înaintată și este la libera apreciere a instanței.

Când trebuie să plătească partea căzută în pretenții costurile părții câștigătoare?

Procedurile contencioase

Costurile în cadrul procedurilor civile (inclusiv cauzele comerciale) sunt reglementate de Codul de procedură civilă. Acesta prevede că, la început, fiecare parte trebuie să plătească costurile survenite, proporțional cu implicarea acesteia în proceduri. Atunci când instanța se pronunță asupra cauzei, aceasta emite, de asemenea, o hotărâre privind costurile. Se aplică principiul acordării cheltuielilor de judecată părții care are câștig de cauză. Partea căzută în pretenții în toate privințele trebuie să ramburseze celelalte părți toate onorariile și costurile suportate de aceasta care au fost necesare pentru desfășurarea corespunzătoare a procesului sau pentru apărare. În cazul în care părțile au câștig de cauză parțial, costurile trebuie compensate reciproc sau împărțite în mod proporțional.

Nerespectarea principiului acordării cheltuielilor de judecată părții care are câștig de cauză este justificată în anumite cazuri pentru motive de echitate:

în cazul căderii în pretenții cu privire la un capăt de cerere relativ minor, dacă partea acțiunii care a fost respinsă nu a generat costuri specifice;

dacă nivelul creanței este stabilit de experți sau este la libera apreciere a instanței, iar costurile urmează a fi compensate reciproc;

în cazul în care conduita părâtului nu a dat niciun motiv pentru intentarea acțiunii, iar acesta a recunoscut creanța încă de la început și

dacă motivul pentru care un proces este anulat automat sau este declarat nul și neavenit poate fi atribuit uneia dintre părți, este posibil ca partea respectivă să fie nevoită să plătească costurile integrale.

Procedurile necontencioase

Cauzele privind dreptul familiei (procedurile pentru pensie alimentară, dreptul de vizitare și custodia asupra copiilor, precum și divorțul prin acordul soților) sunt soluționate prin proceduri necontencioase. Normele generale privind costurile în procedurile necontencioase se regăsesc în secțiunea 78 din Legea privind procedurile necontencioase. Cu toate acestea, există excepții pentru numeroase tipuri de proceduri. Și aici se aplică principiul potrivit căruia cheltuielile de judecată se acordă părții care are câștig de cauză, însă acestea pot fi acordate diferit pentru motive de echitate. Motivele respective sunt mult mai extinse decât cele prevăzute în Codul de procedură civilă. Dacă nu se solicită despăgubiri, cheltuielile suportate din veniturile proprii (de exemplu, onorariile experților) trebuie plătite proporțional cu rolul părții în cauză, iar dacă acesta nu poate fi stabilit, cheltuielile trebuie împărțite în mod egal.

Detalii privind diferitele tipuri de proceduri (proceduri privind pensia alimentară, dreptul de vizitare și custodia asupra copiilor, divorțul):

În ceea ce privește procedurile de divorț, trebuie să se facă o distincție între divorțul neconsimțit și divorțul prin acordul părților.

În cazul divorțului neconsimțit, se aplică dispoziții speciale din Codul de procedură civilă. Dacă niciuna dintre părți nu este găsită în culpă, costurile trebuie compensate reciproc. Dacă motivul pentru divorț este destrămarea căsniciei (*Zerrüttung*) și hotărârea de divorț stabilește culpa unuia dintre soți pentru destrămarea, atunci partea vinovată trebuie să plătească costurile celeilalte părți.

Divorțul prin acordul părților este soluționat în cadrul procedurilor necontencioase, ca și celelalte două tipuri de proceduri în materie de dreptul familiei. Soții introduc două cereri identice în instanță și, întrucât nu există proceduri contradictorii, nu se aplică acordarea de cheltuieli de judecată. Cheltuielile din veniturile proprii trebuie suportate în mod egal de către părți.

Procedurile pentru custodie și dreptul de vizitare sunt, de asemenea, proceduri necontencioase. În temeiul unei clauze de scutire [secțiunea 107 articolul (3) din Legea privind procedurile necontencioase], nu se acordă cheltuieli de judecată în procedurile privind custodia și dreptul de vizitare.

O clauză suplimentară de scutire [secțiunea 101 articolul (2) din Legea privind procedurile necontencioase] prevede că nu se acordă cheltuieli de judecată în procedurile privind pensia de întreținere pentru copiii care sunt încă minori.

Procedurile penale

În procedurile penale, în principiu, orice persoană care este reprezentată de un avocat al apărării sau de un alt reprezentant trebuie să suporte costurile pentru plata onorariului acestuia, chiar dacă avocatul a fost numit de către instanță [secțiunea 393 articolul (1) din Codul de procedură penală].

O hotărâre de condamnare a inculpatului trebuie să dispună, de asemenea, plata de către persoana condamnată a costurilor procedurilor penale [secțiunea 389 articolul (1) din Codul de procedură penală]. Următoarele costuri sunt plătibile în temeiul secțiunii 381 articolul (1) din Codul de procedură penală:

o sumă forfetară pentru costurile procedurilor altele decât cele descrise în continuare, inclusiv costurile anchetei și ale măsurilor dispuse de procuror sau de către instanță, limitată în conformitate cu secțiunea 381 articolul (3) la următoarele valori maxime: pentru procesele în fața unei instanțe regionale care sunt judecate de o curte cu jurați, între 500 EUR și 10 000 EUR; pentru procesele în fața unei instanțe regionale care sunt judecate de judecători consultanți, între 250 EUR și 5 000 EUR; pentru procesele în fața unei instanțe regionale care sunt judecate de un singur judecător, între 150 EUR și 3 000 EUR; iar pentru procesele în fața unei instanțe teritoriale, între 50 EUR și 1 000 EUR;

onorariile experților, precum și, în general, onorariile eventualilor interpreți;

costuri pentru informații, rapoarte sau avize din partea autorităților publice;

costuri pentru transportul internațional al inculpatului sau al martorilor din străinătate;

costuri generate de un ordin de înghețare și costuri pentru informații privind conturi bancare, pentru confiscarea corespondenței, pentru informații privind date de telecomunicații și pentru interceptarea telecomunicațiilor;

costuri legate de executarea hotărârii, cu excepția costurilor aferente privării de libertate;

taxe judiciare aferente procedurilor;

onorariile avocatului apărării sau ale altor reprezentanți;

o sumă forfetară referitoare la costurile pentru asistența psiho-socială și/sau judiciară acordată victimei, în cuantum de până la 1 000 EUR.

Cu excepția costurilor menționate la punctele 3, 7, 8 și 9 de mai sus, costurile sunt achitate în avans de autoritățile federale. Atunci când hotărăște suma forfetară menționată la punctul 9, în conformitate cu secțiunea 381 articolele (1) și (9), instanța ține seama de situația materială a persoanei răspunzătoare pentru plată. Costurile pentru serviciile unui interpret nu trebuie rambursate dacă acestea au fost necesare deoarece inculpatul nu putea comunica în instanță din cauza cunoașterii insuficiente a limbii sau ca urmare a unui handicap.

Cu toate acestea, secțiunea 391 articolul (1) din Codul de procedură penală prevede recuperarea costurilor procedurilor penale de la persoana condamnată numai în cazul în care acest lucru nu pune în pericol resursele necesare pentru ca persoana condamnată să mențină un nivel de trai modest sau capacitatea acesteia de a plăti despăgubiri pentru daunele produse. În cazul în care costurile nu pot fi recuperate din cauza lipsei de resurse a persoanei condamnate, instanța poate declara costurile nerecuperabile. Atunci când instanța constată că respectivele costuri vor deveni recuperabile în viitor, însă nu sunt recuperabile în prezent, capacitatea economică a persoanei în cauză trebuie reevaluată după o anumită perioadă. Termenul de prescripție pentru recuperarea costurilor prevăzut de lege este de cinci ani după pronunțarea hotărârii finale a procesului. În cazul în care instanța decide că persoana condamnată trebuie să suporte costurile procedurilor, iar ulterior se dovedește că aceasta nu este capabilă să le plătească, autoritățile responsabile cu recuperarea costurilor pot să prelungească termenul de plată, să permită plata în rate sau să reducă valoarea.

În cazul în care persoana condamnată este obligată prin hotărâre a instanței penale să plătească cel puțin despăgubiri parțiale unui reclamant parte civilă, aceasta trebuie să ramburseze, de asemenea, costurile suportate de reclamantul parte civilă în legătură cu procesul penal.

În conformitate cu secțiunea 393a din Codul de procedură penală, un inculpat care a fost achitat poate solicita autorităților federale o contribuție pentru plata costurilor legate de onorariul avocatului apărării. Aceasta acoperă cheltuielile suportate efectiv din veniturile proprii și o sumă forfetară pentru costurile avocatului apărării. Suma forfetară este calculată pe baza amplitudinii și complexității apărării necesare, precum și a sferei serviciilor necesare și adecvate furnizate de către avocat și nu poate depăși următoarele plafoane: pentru procesele în fața unei instanțe regionale care sunt judecate de curtea cu jurați, 5 000 EUR; pentru procesele în fața unei instanțe regionale care sunt judecate de judecători consultanți, 2 500 EUR; pentru procesele în fața instanței teritoriale care sunt judecate de un singur judecător, 1 250 EUR; și pentru procesele în fața instanțelor teritoriale, 450 EUR.

În cazul în care procedurile penale au fost inițiate prin punere sub acuzare privată sau la cererea unui reclamant parte civilă, în temeiul secțiunii 72 din Codul de procedură penală, și nu au condus la o condamnare, acuzatorul privat sau reclamantul parte civilă au obligația să plătească toate costurile generate de introducerea sau continuarea acțiunii. În cazul în care procedurile penale se termină prin tranzacție (Devier, secțiunile 198-209 din Codul de procedură penală), reclamantul parte civilă nu este nevoit să plătească costurile.

Onorariile experților

În procedurile civile contencioase (inclusiv în cauzele comerciale), onorariul expertului unei părți este rambursat în măsura în care partea respectivă are câștig de cauză [secțiunea 43 articolul (1) din Codul de procedură civilă].

În procedurile privind divorțul neconsimțit, dacă hotărârea nu stabilește culpa, cheltuielile suportate din veniturile proprii trebuie compensate reciproc; în cazul în care una dintre părți a plătit mai mult de jumătate din cheltuieli, cealaltă parte trebuie să ramburseze surplusul. Dacă unul dintre soți este găsit în culpă, atunci acesta va trebui să ramburseze celeilalte părți cheltuielile legate de plata onorariilor experților.

În procedurile de divorț prin acordul soților, în procedurile pentru obținerea custodiei și pentru drepturile de vizitare și în procedurile privind pensia alimentară pentru copiii minori, toate onorariile experților plătite inițial din fonduri oficiale trebuie rambursate instanței de către părțile care le-au determinat sau în al căror interes a fost introdusă acțiunea oficială. Dacă mai multe persoane au obligația de a rambursa costurile, atunci acestea sunt răspunzătoare în comun [secțiunea 1 articolul (5) din Legea privind taxele judiciare] (*Gerichtliches Einbringungs-gesetz* – GEG) coroborată cu secțiunea 2 articolul (1) din aceeași lege).

Nivelul onorariului experților este reglementat de Legea privind dreptul la onorarii și depinde în fiecare cauză specifică, în principal, de conținutul și domeniul de aplicare a raportului solicitat de instanță.

În procedurile penale, onorariile experților fac parte din costurile procedurilor [secțiunea 381 articolul (1) din Codul de procedură penală], care, în conformitate cu secțiunea 389 articolul (1) din Codul de procedură penală, trebuie să fie suportate de persoana condamnată. Onorariile experților sunt stabilite de către instanță sau de către procuror și sunt plătite de autoritățile federale.

Onorariile traducătorilor și interpreților

Explicațiile de mai sus se aplică, de asemenea, pentru onorariile traducătorilor și interpreților.

Documente relevante

Studiu privind transparența costurilor: Raport de țară: Austria (829 Kb)

Link-uri relevante

Secțiunea 32 din Legea privind taxele judiciare

Ultima actualizare: 16/05/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.